

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

ชาลิต มัญญาลักษณ์. "หลักเบื้องต้นในการเรียนเรียงบทความ" ใน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำหนังสือพิมพ์, คณาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

ครุฑ์ ทรรษรักษ์. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น, ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ควราราช สุขุมมาลชาติ. "การสร้างสรรค์และออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์" ใน เอกสารการสอน ชุดวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

บำรุง สุขพรรณ์. "ระบบสื่อสารในสังคม" มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

บุญเลิศ ศุภดิลก. สื่อมวลชนพลังแห่งในการพัฒนาการเมืองที่ถูกเลี้ยง, คณาวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518.

พีระ จิระไสกณ. "ประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์" ใน เอกสารการสอนชุดวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 3. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

นาลี บุตศิริพันธ์. การเขียนบทบรรยายอธิการของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. รายงาน การวิจัย, 2527.

_____. "การจัดทำหนังสือพิมพ์" ใน เอกสารการสอนชุดวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการทำหนังสือพิมพ์ หน่วยที่ 10, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

_____. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. คณาวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กองวิจัยการศึกษา สำนักงาน-คณกรรມการการศึกษาแห่งชาติ, พิมพ์ครั้งที่ 1 ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

สมาคมโฆษณาธุรกิจแห่งประเทศไทย. ทำเนียบนิตยสารและหนังสือพิมพ์. 2527.

สวาร์คี คชาชีวะ. การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

สวนิต ยนาภัย และริวารณ์ ประกอบผล. แบบจำลองการสื่อสารสำหรับการศึกษา การสื่อสารมวลชน. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

อุทธอร์ พลกุล. "หนังสือพิมพ์กับประชาชน." ใน มหาชนทัศนะ (กรุงเทพมหานคร, กองนวัตกรรมการเพื่อประชาชน, 2517.

งานวิจัยภาษาไทย

กาญจน์ วงศิริระอ่านวย. "การเปิดรับข่าวสารกับความรู้และการบังเกิดภูมิคุ้มกันในทฤษฎีฯ อาชีพพิเศษ และชายรักร่วมเพศ ในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

บุญรับ ศักดิ์มี. "การวิเคราะห์ข่าวสารทางด้านสิ่งแวดล้อมในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527.

ปราโมช รัตนวินิช. "บทบาทของข่าวไทยทัศน์กับการทำหน้าที่ให้กับประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณีการสร้างงานในชนบท ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 5 (2525 - 2529) วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

พรรดา วิชชาชู. "การทำหน้าที่เรื่องพิจารณาข่าวการเกษตรของไทยทัศน์และหนังสือพิมพ์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ศูนย์วิจัยและพัฒนา, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล, และสมาคม เร่งรัดพัฒนาคุณภาพชีวิต. เอกสารประกอบการสัมมนาทัชิงวิชาการ, 2528.

อัญชลี จาดุสันติ. "บทบาทของหนังสือพิมพ์ที่มีต่อการพัฒนาแนวคิดใหม่ ศึกษา เอกสารกรณี การทำให้การทำแท็งค์ถูกต้องตามกฎหมาย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชารัฐพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

เอกสารอื่น ๆ

สาธารณสุข, กระทรวง. คู่มือการปฏิบัติงาน แนวทางดำเนินการป้องกันและควบคุม

โรคเอดส์. พิมพ์ที่ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2531.

_____. คู่มือการสอนสุขศึกษาเรื่องโรคเอดส์สำหรับครู. ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ, 2530.

ควบคุมโรคติดต่อ, กรม. "โครงการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ มีงบประมาณ 2531-2534." (อัคժena)

_____. "โครงการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์." เอกสารการเผยแพร่, 2531.

ปราโมทย์ ทองกระจาย. "เอดส์" บทนัดดาที่กำลังทำลายชาติ: วารสารโรคเอดส์ กระทรวงสาธารณสุข ปีที่ 1 ฉบับที่ 2, 2532.

เพ็ญพิลาศ แจ่มดวง. คู่มือเกี่ยวกับโรคเอดส์. จัดพิมพ์โดยคณะกรรมการศาสนาเพื่อการพัฒนา เจริญวิทย์การพิมพ์, 2531.

รัตน์ บุณิพศาล. "การสื่อสารมวลชน." ใน เอกสารประกอบการสัมมนาบทบาทของการประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาความมั่นคงของประเทศไทย ชุดที่ 1, 2522.

วิชาญ วิทยาศัย และคณะ. เอดส์กับเพศสัมพันธ์. คณภาพแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, วารสารโรคเอดส์ กระทรวงสาธารณสุข ปีที่ 1 ฉบับที่ 2, 2532.

อนุวัตร ลื้มสุวรรณ. "โรคเอดส์." เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง การสัมมนาเชิงวิชาการเกี่ยวกับโรคเอดส์ ณ โรงเรียนภูเก็ตเมอร์ลิน จังหวัดภูเก็ต, 2528.

อมลิน บุลศักดิ์. "เอดส์ อคติปัจจุบันและอนาคต." เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงวิชาการเกี่ยวกับโรคเอดส์, 2528.

ภาษาอังกฤษ

หนังสือ

Adam. Press Time 2nd ed. New York : Practice Hall, 1959.

Arnold, Edmund C. Function Newspaper Design, (New York : Harper & Row), 1956.

Cohen, Bernard C. The Press and Foreign Policy. Princeton : Princeton University Press, 1976.

Dale, Edgar. How to Read a Newspaper. (Chicago : Scott, Foresman and Co), 1941.

Good, Carter V. Dictionary of Education. London : McGraw Hill, 1956.

Rucher, Frank W. Newspaper Organization and Management. (Iowa : Iowa State University Press), 1968.

Seymour-Ure, Colin. The Press, Politics and Public. (London : New Fetter Land), 1968.

Wimmer, Roger D., Dominick, Joseph R. Mass Media Research. an Introduction Second Edition Wadsworth Publishing Company, Belmont, California, 1987.

Westly, B. H., Mc Lean M. "A Conceptual Model for Communication Research" Journalism Quarterly 34, 1957.

งานวิจัย

Breed, W. "Mass Communication and Social Intergration" Social Forces
37, 1958.

Gerbner, G. "Idiologial Perspection and Political Tendencies in
News Reporting" Journalism Quarterly 41 (Autume 1964)

Greenberg, B.S. and Tannenbuam, P.H. "Communication Performance
Under Cognitive Stress" Communication Research 4, October,
1977.

Sohn, Broadrick A. "Newspaper Agenda Setting and Community
Expection" Journalism Quarterly 61 (Winter 1984)

White, D.M. "The Gatekeeper : A Case Study in the Selection of
News" Journalism Quarterly 27 (Fall 1950)

ภาควิชาคห

ເອດລົກນາມຕາրກາຣທາງກູ່ມາຍ

ຕາສතາຈາරຍ໌ ນາຍແພທຍົງຫຼວງຍ໌ ອັງປະກັນຍ໌*

ເນື້ອວັນທີ 28 ເມສາຢານ 2532 ມຸລືນິອິຈຸພາກຮ໌ ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີກາຣສັນນາທາງວິຊາກາຣ
ເວົ້ອງ “ມາຕາກາຣທາງກູ່ມາຍເກີ່ວກັບກາຣນັ້ອງກັນແລກວົນຄຸນໂຣຄ ເອດລ໌” ພ ທອປະຊຸມ
ສາຣົນເທັກ ທອປະຊົມຈຸພາລົງກຣົມທາວິທາລີຍ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສັນນາປະກອບດ້ວຍແພທຍ໌ທີ່ປົງປັດຕິການ
ເກີ່ວກັບໂຣຄເອດລ໌ກັບນັກກູ່ມາຍຈາກທລາຍສຳນັກ ຜູ້ເຂົ້ານີ້ເປັນຜູ້ນີ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນຜູ້ອົກປາຍ
ໃນກາຣສັນນາຄັ້ງນີ້ດ້ວຍຈາກເອກສາຣປະກອບກາຣສັນນາແລກວົນຄຸນໂຣຄເອດລ໌ໃນກາຣສັນນາຂອງ
ຜູ້ທຽບຄຸນຫຼືຕ່າງ ຖນວ່າ ກູ່ມາຍທີ່ເກີ່ວຂອງກັນກາຣຄຸນໂຣຄເອດລ໌ ມີຈຸດກິພ່ອງຍໍ
ນາງປະກາຣ ແລະມີກູ່ມາຍທີ່ເກີ່ວຂອງຍໍ່ທລາຍອັນ ແລະຂ້ອມປົງປັດໃນກາຣນໍາມາຕາກາຣທາງ
ກູ່ມາຍນາໃຊ້ເກີ່ວກັບກາຣຄຸນໂຣຄເອດລ໌ນັ້ນ ອຸຈະຍັງມີບັນຫາອູ່ທລາຍປະກາຣ ຜູ້ເຂົ້ານີ້ຈຶ່ງ
ຂອ ເສັນຄວາມຄີດເຫັນ ເກີ່ວກັນມາຕາກາຣທາງກູ່ມາຍແລກວົນຄຸນໂຣຄເອດລ໌ທີ່ຈະປົງປັດຕາມກູ່ມາຍ
ຄລອດຈົນຂໍ້ຂ້ອນກິພ່ອງນາງປະກາຣຂອງດ້ວນທັນຄູ່ມືດ ແລະວິທີກາຣປົງປັດທີ່ຄວຈະໄດ້ຮັບກາຣແກ້ໄຂ
ປັບປຸງ ເພື່ອປຸ່ມສິນທີກາພໃນກາຣຄຸນໂຣຄນີໃຫ້ໄດ້ຜົດ ຕັ້ງຕ່ອໄປນີ້

1. ມາຕາກາຣຕາມ ພ.ຮ.ນ. ຄວນຄຸນໂຣຄຕິດຕໍ່ ພ.ສ. 2523

1.1 ໂຣຄເອດລ໌ເປັນໂຣຄທີ່ຕ້ອງແຈ້ງຄວາມ ຕາມປະກາສຂອງກະທຽວສ້າງຮາຣຄສູ່
ລົງວັນທີ 1 ພຖ່ມກາຄມ 2528 ພລຂອງປະກາສອັນນີ້ ບຸຄຄລຕໍ່ໄປນີ້ຕ້ອງມີໜ້າທີ່ແຈ້ງຄວາມຕາມ
ຄວາມໃນມາດຮາ 6 ແທ່ນທັນຄູ່ມືດໃນ ພ.ຮ.ນ. ອັນນີ້ ຄືວ່າ

- ກ. ເຈົ້ານັ້ນ ທຣີ່ຜູ້ຄວນຄຸນຄູແລ້ມັນ ທຣີ່ແພທຍົງຫຼວງທີ່ກຳກາຣຮັກໝາຍນາລ
- ຂ. ຜູ້ຮັບຜິດຂອບໃນສຄານພາຍານາລ
- ຄ. ຜູ້ທີ່ກຳກາຣຫັນສູດທາງແພທຍົງຫຼວງທີ່ຮັບຜິດຂອບໃນສຄານທີ່ໄດ້ມີກາຣຫັນສູດ
ທາງແພທຍົງຫຼວງ

ສໍາຫັບກຣີທີ່ມີກາຣປ່ວຍທຣີ່ມີເຫດສົງສີວ່າໄດ້ມີກາຣປ່ວຍດ້ວຍໂຣຄເອດລ໌
ເກີດຂຶ້ນໃນນັ້ນ ສຄານພາຍານາລ ທຣີ່ມີກາຣຕຽບຈັນ ເຂົ້ອວັນ ເປັນເຫດຂອງໂຣຄເອດລ໌ (HIV+)
ໃນສຄານທີ່ມີກາຣຫັນສູດທາງແພທຍົງຫຼວງຕາມລຳດັບ

เนื่องจากโรค เอดส์ การวินิจฉัยที่แน่นอนต้องมีการตรวจ เลือด อาการทางคลินิกไม่อาจวินิจฉัยได้โดยมิได้อาศัยผลของการตรวจเลือด ดังนั้นผู้ที่จะสงสัย ว่าได้มีการป่วยด้วยโรคเอดส์ ก็จะได้แก่บุคคลในข้อ ข. และ ค. เท่านั้น ซึ่งควรจะได้แก่ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลต่าง ๆ และผู้ดำเนินการสถานพยาบาล (สำหรับ โรงพยาบาลเอกชนหรือสถานที่ชั้นสูตรทางห้องปฏิบัติการ ซึ่งตาม พ.ร.บ. สถานพยาบาล พ.ศ. 2504 ถือว่าเป็นสถานพยาบาลอยู่แล้ว)

ดังนั้นผู้แจ้งความตาม พ.ร.บ. จะบันทึกไว้ในหน้าจะมีัญหา

1.2 วิธีการแจ้งความ ตามกฎหมาย ตามกฎกระทรวง (พ.ศ. 2529) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2532 ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งความไว้แล้วนั้น ยังไม่มีความชัดเจนและอาจมีปัญหาในทางปฏิบัติ เช่น มิได้ระบุให้ชัดเจนว่าใครเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขและพนักงานเจ้าหน้าที่ นอกจากนั้นนำจะกำหนดแบบฟอร์มการกรอกข้อมูลในการแจ้งไว้เพื่อความสะดวกของผู้แจ้ง

ความจริงกระทรวงสาธารณสุขกำหนดแนวทางการปฏิบัติในเรื่องนี้ไว้ ในหนังสือคู่มือการปฏิบัติงาน เรื่องแนวทางการดำเนินงานบ้องกันและควบคุมโรคเอดส์ (พ.ศ. 2531) ไว้ว่า ในกรุงเทพมหานคร ให้หน่วยงานของรัฐรายงานไปยังปลัดกระทรวงสาธารณสุข ส่วนในต่างจังหวัดให้รายงานไปยังสาธารณสุขจังหวัด นอกจากนั้น กระทรวงสาธารณสุขยังกำหนดแบบการรายงานไว้ด้วย เรียกว่า แบบ รง. 506/1

แต่แนวทางการปฏิบัติต้องกล่าววนอกจากจะมีมาตรการทางกฎหมายโดยตรงแล้ว ในส่วนที่ให้รายงานไปยังสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครนั้น นับว่าขัดกับกฎหมายอีกด้วย เพราะใน พ.ร.บ. เอง และในกฎกระทรวงฯ บัญญัติไว้ให้แจ้งต่อ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มิใช่ให้แจ้งต่อหน่วยงาน ดังที่กำหนดไว้ในหนังสือคู่มือฯ ที่กล่าวแล้วนั้น

ดังนั้นวิธีการแจ้งความโรคเอดส์นี้ ผู้เขียนจึงขอเสนอว่าจะ ออกกฎหมายโดยอาศัยอำนาจในวรรค 2 ของมาตรา 7 ใน พ.ร.บ. ควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 กำหนดวิธีการให้ละ เอียดชัดเจนแก่ผู้ปฏิบัติ (เช่น อาจมีปัญหาว่าคนที่เคยแจ้งความไปแล้วว่ามีเลือดบวกสำหรับโรคเอดส์ ถ้ามาระยะเป็นครั้งที่ 2 และที่ 3 อีก

จะต้องแจ้งข้ออักษรหรือไม่ เป็นตน) เพื่อเป็นมาตรฐานทางกฎหมายที่มีสภาพบังคับตึกว่า เมื่อ
แนวทางปฏิบัติอย่างที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน)

1.3 ใครคือ "เจ้าพนักงานสาธารณะ" และ "พนักงานเจ้าหน้าที่"

ตามบทบัญญัติใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ มีผู้เห็นว่า คำว่า "เจ้าพนักงาน
สาธารณะ" ก็คือ "พนักงานเจ้าหน้าที่" ก็คือ กฎหมายบัญญัติไว้ก่อนไปไม่ชัดเจน
และผู้ทรงคุณวุฒิมาทรงท่านติความให้เจ้าพนักงานสาธารณะรวมถึงแพทย์ของทางราชการทุกคน
ซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่า การติความ เช่นนั้นน่าจะไม่ต้องตาม เดือนารมณ์ของกฎหมาย เพราะ
บทบัญญัติในกฎหมายนั้นบัญญัติให้ "เจ้าพนักงานสาธารณะ" และ "พนักงานเจ้าหน้าที่"
ต้องเป็นผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ดังนี้

"เจ้าพนักงานสาธารณะ" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับ¹
แต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจสอบ คุ้มครอง และรับผิดชอบในการสาธารณะโดยทั่วไป หรือเฉพาะ
ท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติ
การตามพระราชบัญญัตินี้

เพราะฉะนั้นกระทรวงสาธารณสุข โดยรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวง
มีอำนาจแต่งตั้ง "เจ้าพนักงานสาธารณะ" ให้ท่านที่ตรวจสอบ คุ้มครอง และรับผิดชอบใน
การปฏิบัติการควบคุมโรคเอดส์ตาม พ.ร.บ. นี้ได้

ดังนั้น คำว่า "เจ้าพนักงานสาธารณะ" ตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ต้อง²
ได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจสอบ คุ้มครอง รับผิดชอบในการสาธารณะเท่านั้น มิใช่แพทย์ของ
ทางราชการทุกคน

1.4 บทบาทของ "เจ้าพนักงานสาธารณะ"

พ.ร.บ. ฉบับนี้ ได้ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานสาธารณะไว้หลาย
ประการ (มาตรา 8-10 และ 13, 14) และผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณะ

มีโทษทางอาญา (มาตรา 17-20) จากที่กฎหมายบัญญัติไว้ หากจะพิจารณานำเอา มาตรการตามกฎหมายดังกล่าวมานำใช้ค่า เนินการจัดการความคุมโภคเดส์ เจ้าหน้าที่งาน สามารถสุขก็จะดำเนินการได้ดังต่อไปนี้

1.4.1 รับแจ้งความจากผู้ที่ตรวจพบ HIV+ ดังกล่าวมาแล้ว

1.4.2 บังคับตรวจเลือดในกลุ่มผู้ที่มีอัตราความเสี่ยงต่อโรคเอดส์สูง (High risk) ซึ่งมักหาที่พบในประเทศไทยได้แก่ กลุ่มผู้คิดยาเสพติด รักร่วมเพศ และผู้ค้าประเวณี ตามความหมายของ พ.ร.บ. ปราบปรามค้าประเวณี พ.ศ. 2503 บุคคลเหล่านี้อาจถือได้ว่าเป็นผู้อยู่ในข่ายสงสัยว่าจะเป็นพาหะของโรคเอดส์ทั้งสิ้น เพราะขณะนี้มีผู้คาดคะเนว่าผู้ที่เป็นพาหะของโรคเอดส์ในประเทศไทยมีถึงหนึ่งหมื่นคน เจ้าหน้าที่งานสามารถสุขจึงมีอำนาจตามมาตรา 11 ประกอบด้วยมาตรา 8(1) ดำเนินการต่อบุคคลดังกล่าว

1.4.3 กรณีที่พบผู้ที่มีวาย เป็นโรคเอดส์ซัด เจนแล้วหรือหากที่มีอาการ สัมพันธ์กับโรคเอดส์ (ARC-Aid Related Complex) เจ้าหน้าที่งานสามารถสุขมีอำนาจ ที่จะแยกกักผู้นั้นไปรับการรักษาในสถานพยาบาลแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือแยกไปรักษาพยาบาล หรือคุมไว้สังเกตอาการในสถานพยาบาลแห่งใด ในช่วงระยะเวลาเวลานานเท่าไหร่สามารถ ทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11 ประกอบด้วยมาตรา 8(1) และ (2)

1.4.4 สำหรับผู้ที่ HIV+ แต่ยังไม่มีอาการ เจ้าหน้าที่งาน สามารถสุขอาจดำเนินการโดยใช้มาตรการต่อไปนี้ได้

(1) กักตัวหรือจำกัดพื้นที่ให้อยู่ โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 11 ประกอบด้วยมาตรา 8(2) แม่มาตรการนี้ในทางปฏิบัติทำไม่ได้ และไม่มี ประเทศไทยน้ำมาใช้อย่างจริงจัง เพราะโรคเอดส์ระยะเวลาที่ปรากฏอาการขึ้น เป็นระยะ เวลาภายหลังที่ตรวจเลือดพบ เชื่อโดยไม่ปรากฏอาการจะ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และโดยรวดเร็ว

(2) ห้ามประกอบอาชีพทางอย่างและห้ามเข้าไปใน สถานที่บางแห่งได้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11 และมาตรา 8(12) มาตราการนี้อาจ นำมาใช้กับหญิงที่ค้าประเวณี หรือผู้ทำงานในสถานบริการต่าง ๆ ได้ หรือห้ามการ บริจาคโลหิตและอื่น ๆ

1.4.5 กรณีที่ผู้ป่วยเป็นโรคเอดส์ถึงแก่กรรม หรือผู้ที่มีเชื้อเอดส์ในเลือดถึงแก่กรรมด้วยโรคอื่น เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขมีอำนาจจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ศพนั้นได้ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11 และมาตรา 8(6)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าบทบาทตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขนั้นในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่จะควบคุมและบังคับกันโรคเอดส์นี้ มีอยู่พอประมาณและเพียงพอที่จะดำเนินการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่ เป็นอยู่ขณะนี้ได้ ถ้าได้มีมาตรการอย่างเป็นรูปธรรมที่ปฏิบัติให้ชัดเจนและทุกฝ่ายประสานงานกันได้ดีโดยตลอด

ดังนั้นผู้เขียนจึงขอเสนอมาตรการทางกฎหมาย เกี่ยวกับการดำเนินการของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขดังต่อไปนี้

ก. กระทรวงสาธารณสุขควรออกประกาศแต่งตั้งผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการสาธารณสุข โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมโรคเอดส์ไว้ให้ชัดแจ้ง เช่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้มีหน้าที่รับแจ้งความเกี่ยวกับโรคเอดส์ในข้อ 1.4.1 และให้ออกกฎหมายรองตั้งที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1.2 ให้สอดคล้องกันด้วย เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขผู้มีอำนาจดำเนินการตามข้อ 1.4.2 ควรแต่งตั้งแพทย์ที่ทำหน้าที่ในการรักษาผู้ติดยาเสพติด แพทย์ฝ่ายสาธารณสุขของกรุงเทพมหานคร แพทย์ในกองควบคุมโรคของกรมอนามัย แพทย์หรือพนักงานสาธารณสุขในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัดและแพทย์หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับเจ้าหน้าที่ของกรมควบคุมโรคติดต่อโดยตรง ส่วนพนักงานสาธารณสุขที่จะมีอำนาจดำเนินการตามข้อ 1.4.5 ควรเป็นเจ้าหน้าที่และแพทย์ฝ่ายพยาธิวิทยาของโรงพยาบาลต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ของกรมควบคุมโรคติดต่อ

ข. เมื่อได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขดังกล่าวแล้ว ควรกำหนดแนวทางการประสานงานของเจ้าหน้าที่ดัง ฯ ไว้ให้ชัดเจน เช่น เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานตามมาตรการในข้อ 1.4.1 และ 1.4.2 ต้องประสานงานกับเจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานตามมาตรการในข้อ 1.4.4 เป็นต้น

ค. การปฏิบัติกับผู้ที่ HIV+ เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขควรคิดคำนึงตัวผู้มีเชื้อ ไม่แจ้งให้เข้าทราบว่ามีเชื้อ เอกซ์โซยูในร่างกาย และให้ผู้นั้นลงชื่อรับทราบ เป็นลายลักษณ์อักษร และถ้าผู้นั้นเป็นผู้ที่สมรสแล้วควรให้คู่สมรสทราบรับรู้ด้วย พร้อมทั้งให้การศึกษาในการบังคับการแพร่กระจายของโรค เอดส์แก่คนทั่วไปโดยใช้อ่านตามมาตรา ๘(๓) (ไม่มีความพิตรฐาน เปิดเผยความลับตาม พ. กฎหมายตรา ๓๒๓)

ถ้าบุคคลที่มี HIV+ มีอาชีพ เกี่ยวกับการค้าประเวณีตาม พ.ร.บ. ปราบการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓ เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุข ควรทำการค้าส่งห้ามให้ผู้นี้ไปทำการค้าประเวณีให้ผู้นั้นลงชื่อรับทราบด้วย (เพราะถ้ามีการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าหน้าที่ฯ จะได้รับโทษตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่เป็นเพียงโทษปรับเท่านั้น หากต้องการให้มีมาตรการนี้ให้เด็คขาดชั้นควรแก้ พ.ร.บ. ปราบการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓ ด้วย)

เนื่องจากผู้ที่มี HIV+ มีจำนวนมากและจะเพิ่มปริมาณขึ้นเรื่อยๆ การจะนิยมกลุ่มนี้ไปกีดกันหรือกันบริเวณไว้ในที่แห่งใดแห่งหนึ่งคงไม่อาจปฏิบัติได้ และไม่มีความจำเป็นที่จะทำ เช่นนั้น ดังนั้นคนกลุ่มนี้ยังคงต้องใช้ชีวิตอยู่ในสังคมทั่วไป เมื่อตนคนปกติ เพราะทราบได้ที่ยังไม่มีอาการป่วยเกิดขึ้น ก็ยังไม่มีวิธีการใดที่จะรักษาให้เข้าพ้นจากภาวะการเป็นพาหะของโรคໄต เพราะฉนั้นนำจะมีการทำบัตรพิเศษประจำตัวคนเหล่านี้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ แพทย์ พยาบาลได้ทราบว่าบุคคลผู้นี้เป็นพาหะของโรค เอดส์ เมื่อบุคคลผู้นี้เข้าชื่อรับการรักษาพยาบาลตามที่ต่างๆ และเพื่อป้องใจหรือเป็นสวัสดิการพิเศษแก่คนเหล่านี้ในการที่จะแสดงบัตรประจำตัวตั้งกล่าว ในมัตรนั้นควรระบุถึงการที่จะให้สิทธิแก่ผู้ถือบัตรว่า มีสิทธิรับการรักษาพยาบาลฟรีจากสถานพยาบาลของรัฐแห่งใดบ้าง วิธีนี้อาจเป็นมาตรการที่จะช่วยให้เข้าไปรับการรักษาพยาบาลในสถานที่ที่ทางราชการกำหนดไว้ได้ (แต่ก็มิใช่เป็นมาตรการเด็คขาด เพราะขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้ป่วยว่าจะยอมใช้บริการหรือของรัฐหรือไม่ด้วย)

ง. การปฏิบัติต่อผู้ที่มีอาการล้มพันธ์กับโรคเอดส์ (ARC) เนื่องจากความลักษณะที่ปรากฏจะนี้ บุคคลกลุ่มนี้ยังมีจำนวนไม่นานนัก ทางกรมควบคุมโรคติดต่อ ควรจัดสถานที่ไว้บริการคนเหล่านี้โดยเฉพาะจะเป็นการประหยัด และสามารถให้บริการได้อย่างมีคุณภาพกว่าที่จะปล่อยให้ผู้ป่วยเหล่านี้รับการรักษาประจำอยู่ในโรงพยาบาลต่างๆ

แห่งละคนหรือสองคน อันจะเป็นภาระที่จะต้องฝึกเจ้าหน้าที่เพื่อการป้องกันโรค นอกจากนี้บุคลากรฝ่ายแพทย์และพยาบาลส่วนใหญ่ก็อาจจะยังมีความกลัวการติดโรค จึงอาจจะให้บริการแก่ผู้ป่วยไม่ได้ดีเท่าสถานพยาบาลที่จัดไว้โดยเฉพาะ

สำหรับผู้ป่วยกลุ่มนี้ ในความเห็นของผู้เขียน เห็นว่าควรได้รับการดูแลรักษาในโรงพยาบาลสักระยะหนึ่ง เพื่อเฝ้าระวังว่าโรคจะคืบเนินไปในทางใด เพื่อเฝ้าระวังว่าโรคจะคืบเนินไปในทางใด กล่าวคือ ถ้าโรคคืบเนินไปในทางที่ผู้นั้นมีอาการป่วยความจำ เป็นที่จะรับกักตัวไว้ในโรงพยาบาลก็หมดไป ถ้าโรคคืบเนินไปในทางเป็นโรคเอดส์ เต็มขั้น ผู้นั้นต้องอยู่ในโรงพยาบาลตลอดไป จนกว่าจะสิ้นชีวิต การจัดให้ผู้ป่วยเข้าอยู่ในโรงพยาบาลเช่นนี้ ผู้เขียนมีความเห็นว่าจะมีการระดมผู้เชี่ยวชาญด้าน ๆ เกี่ยวกับโรคนี้มาร่วมกันทำการศึกษาวิจัย เป็นทีม ผลที่ได้น่าจะดีกว่าด้วยค่านิดเดียวที่ต่างคนต่างทำดังที่เป็นอยู่ขณะนี้

จ. การปฏิบัติต่อผู้ป่วยที่เป็นโรคเอดส์เต็มขั้นแล้ว ในขั้นนี้คงไม่น่าจะมีัญหา ผู้ป่วยต้องได้รับการรักษาในโรงพยาบาลจนกว่าจะเสียชีวิต ซึ่งเป็นระยะเวลาไม่นานนัก และควรเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลที่จัดไว้โดยเฉพาะ เช่น เดียว กับที่กล่าวมาแล้ว ในกลุ่มของ ARC แต่จะจัดไว้รวมกับ ARC หรือจะแยกออกไปอีกด้วย ควรพิจารณาได้ตามความเหมาะสม

1.5 บทบาทของ "พนักงานเจ้าหน้าที่" ตามบทบัญญัติใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่นั้น มีบทบาทเพียงเป็นผู้รับแจ้งความความมาตรฐาน 7 เท่านั้น ในประกายอำนาจหน้าที่ใด ๆ อีก ดังนั้น "พนักงานเจ้าหน้าที่" ในที่นี้น่าจะได้แก่เจ้าหน้าที่ขั้นผู้น้อยที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ทำหน้าที่รับแจ้งความเพื่อช่วยเหลือเจ้าพนักงานสาธารณสุขอีกทีหนึ่ง

ดังนั้นในทางปฏิบัติ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่รับแจ้งเรื่องแล้ว ก็ควรจะรายงานเจ้าพนักงานสาธารณสุข เพื่อดำเนินการต่อไปอีกด้านที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1.4

การใช้มาตรฐานตาม พ.ร.บ. ควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 ตามที่กล่าวมาแล้วน่าจะทำให้การแก้ปัญหาในการควบคุมโรคเอดส์ผ่อนคลายไปได้ระดับหนึ่ง

2. มาตรการตาม พ.ร.บ. ปramerการค้าประเวณี พ.ศ. 2503

คำว่า "ค้าประเวณี" ตามมาตรา 4 ของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้ความหมายว่า "การยอมรับหรือการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่นอันเป็นการล่ำส่องเพื่อสินจ้าง ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ"

ดังนั้นผู้ค้าประเวณีจึงอาจจะ เป็นชายหรือหญิงก็ได้ แต่ความผิดตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้กำหนดไว้เฉพาะกรณีต่อไปนี้เท่านั้นคือ

2.1 กระทำการค้า ฯ คือติดต่อชักชวน เศรษฐครัวหรือครอบครัวคนนั้นเพื่อการค้าประเวณีและเข้าไปมีส่วนในสถานค้าประเวณีเพื่อการค้าประเวณี (มาตรา 5)

2.2 ค้าประเวณีในสถานค้าประเวณี (มาตรา 6)

2.3 การค้าประเวณีต่อบุคคลเพศเดียวกัน (มาตรา 7)

2.4 ผู้จัดหาผู้กระทำการค้าประเวณีเพื่อผู้อื่น (มาตรา 7)

2.5 เจ้าของกิจการ ผู้ดูแลหรือผู้จัดการสถานค้าประเวณี (มาตรา 9)

2.6 ผู้ยินยอมให้ผู้อื่นค้าประเวณีเป็นปกติอุบัติในสถานบริการที่ตน เป็นเจ้าของ ผู้ดูแล หรือผู้จัดการ

จะเห็นได้ว่า สำหรับผู้ค้าประเวณีนั้นจะมีความผิด เฉพาะในข้อ 2.1 - 2.3 เท่านั้น หากจะใช้มาตรการตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้เข้าไปเสริมคำสั่งของเจ้าหน้าที่งานสาธารณสุข ที่สั่งห้ามบุคคลที่ HIV+ ทำการค้าประเวณี (ซึ่งการฝ่าฝืนมีเพียงไทยปรับเท่านั้น) อาจทำได้โดยแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ฉบับนี้อีก 2 ประดิษฐ์คือ

ก. การกำหนดความผิดว่า "ผู้ใดโดยรู้หรือควรจะรู้ว่าตน เป็นพาหะของโรคเอดส์ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคติดต่อกระทำการค้าประเวณี ต้องระวังไทย . . ."

ข. กำหนดให้อ่านจากอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์สั่งให้ส่งตัวผู้ที่เป็นพาหะของโรคเอดส์ที่ศาลพิพากษ ลังไทยตาม พ.ร.บ. ฉบับ ให้ไปอยู่ในสถานที่ได้ที่หนึ่งตามที่เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขจะเห็นสมควร

๓. มาตรการตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. 2509

เนื่องจากความหมายของคำว่า "สถานบริการ" หมายถึงสถานที่ทลายประเกท การจะถือว่าผู้เข้าทำงานในสถานบริการทั้งหมด เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงต่อโรคเอดส์ อาจจะมีภัยทางเพศอยู่ในทางกฎหมาย เพราะไม่อาจจะถือได้ว่าผู้เข้าทำงานในสถานบริการทุกคนจะกระทำการ "ค้าประเวณี" ไปทั้งหมด ดังนั้นควรมีบทบัญญัติในพ.ร.บ. ฉบับนี้เพิ่มเติมในมาตรา ๑๖ ที่ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตดังสถานบริการกระทำการต่าง ๆ โดยเพิ่มเข้าไปอีกข้อหนึ่งว่า (ห้าม)

"รับผู้ที่มิได้แสดงผลการตรวจเลือดว่าตนปลอดจากเชื้อโรคเอดส์ เข้าทำงานและยอมให้ผู้ที่แสดงผลการตรวจเลือดว่าตนปลอดจากเชื้อโรคเอดส์ เกินกว่าสามเดือนทำงานในสถานบริการ"

การฝ่ายสินมาตรา ๑๖ นี้ มีโทษอาญา ดังนั้นผู้รับอนุญาตจึงต้องรับผิดชอบให้ผู้ทำงานในสถานบริการของตนไปขอรับการตรวจเชื้อโรคเอดส์ได้ทุก ๆ ๓ เดือน ซึ่งมาตรการนี้จะช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถสุขสามารถตรวจเลือดจากผู้ทำงานในสถานบริการได้ตลอดเป็นระยะ ๆ เมื่อตรวจผู้ใดเป็น HIV+ ก็ดำเนินการตามมาตรการใน พ.ร.บ. ควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ต่อไปได้

ตามที่กล่าวมานี้เป็นแนวความคิดของผู้เขียนที่เสนอมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับควบคุมโรคเอดส์สามฉบับ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการพิจารณามาตรการทางกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องคือไป เช่น กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายเกี่ยวกับคนเข้าเมือง เป็นต้น

ในขณะนี้คณะกรรมการประสานงานการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณามาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ขึ้นคณะหนึ่ง ซึ่งกำลังทำงานกันอย่างมาก เช่นนั้น บทความนี้จึงเป็นเพียงแนวคิดเบื้องต้นที่จะเสนอต่อสาธารณะ และต่อคณะกรรมการนี้ เพื่อเป็นการนำร่องที่จะนำมาพิจารณา เรื่องต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ต่อไปโดยเร็ว

การหาหัวข่าวสาร	เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องไรโคเอดส์ค้านค้าง ๆ						ทิศทาง		
	อาการของไข้	การติดต่อ	การคัน痒 มีปุ่ม	ผลทางเศรษฐกิจ	ผลทางสังคม	การเมืองกันมากใน	บวก	กลาง	ลบ
1. พบรังสียิรโคเอดส์ในเรือนจำ			✓			✓			✓
2. สุคยอดเงินจดหมายรโคเอดส์			✓			✓		✓	
3. พบรัก ๒ คนรโคเอดส์เกย์	✓					✓		✓	
4. ม่องกัน "รโคเอดส์" ได้อย่างไร กัยที่กลั้งมาถึง						✓		✓	
5. ตั้งกรรมการติดตามเอดส์ โกลล์ฟิก						✓	✓		
6. ขอเงิน 43 ล้านด้าน รโคเอดส์			✓			✓	✓		
7. แอบครัวรโคเอดส์อยู่ในห้อง						✓			✓
8. ให้อัตราเชื้อตุบต่ำค้านม่องกันเอดส์						✓	✓		
9. ค่ายจราจรรโคเอดส์		✓				✓		✓	
10. ถูน้ำค้อค้านรโคเอดส์เริ่มก่อนสาย						✓	✓		
11. ไกรสมสุ่รคุ้ยเกย์เข็คเดือดค่วน			✓		✓				✓
12. มั่นมากับเอดส์	✓					✓			✓
13. แจกวยารโคเอดส์						✓		✓	
14. ลังที่รโคเอดส์ยอมแพ้			✓			✓		✓	
15. เศษรโคเอดส์						✓			✓
16. ลด. วางแนวสู้รโคเอดส์ใหม่ เน้นพนวกวางแผนครอบครัว	✓					✓	✓		

การพากหัวข่าวสาร	เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องไراقเอดส์ค้านค่าง ๆ						ทิศทาง		
	อาการ ของไراق	การ ติดต่อ	การค้นพบ ญี่ปุ่น	ผลทาง เศรษฐกิจ	ผลทาง สังคม	การป้องกัน ภัยใน	บวก	กลาง	ลบ
17. ยกที่ ๑ ด้วยกันด้วยสัมภาร เอดส์ในสหรัฐ	✓					✓			✓
18. เรียงใหม่เกย์เพื่อบ พระเมษ ด้วย อุบัติราชาเดือดหวานเอดส์						✓			✓
19. นางแบบสาวเลือดหวานเอดส์						✓			✓
20. ไراقเอดส์ในวัสด						✓			✓
21. นางแบบอ้อฉ่าฯ น.ส. สมน						✓			✓
22. เจ้าฟ่อคุกไม่แจก "อุงยาง" หลิกคล่อง เปริ่มกักเอดส์						✓			✓
23. ชะตากรรมนางแบบสาวข้อ ^๒ พสูญนั่นจรรยาแพทย์ จรรยาบรรณ?						✓			✓
24. คร. เกย์ ยันไม่ไปครัว เลือดหวานช้ำร้อยละบัน		✓				✓			✓
25. แกรน เอ็กซ์ ด้านเอดส์						✓	✓		
26. ป้องกันวงใน สงกราน เอดส์ในสหรัฐ เมริกา	✓					✓	✓		✓
27. จำลองโคงขาวงทำแท้ง ดึง นักค้านเอดส์						✓	✓		
28. สภาสครีฯ จับกุมญี่ปุ่นเป็น สื่อร่วงค์ไراقเอดส์						✓	✓		

ກາງຫາກທົ່ວໜ່ວສາຮ	ເນື້ອຫາສາຮທີ່ເນັ້ນດີເງື່ອງໄວຄເອັດສຳຕຳນຳຕໍ່າງ ຈຸ							ທີ່ສາງ		
	ອາການ ຂອງໄວຄ	ກາງ ຕົກຕ່ອ	ກາງກັນພນ ມູນປ່າຍ	ພສທາງ ເສດຖະກິຈ	ພສທາງ ສັງຄນ	ກາງນົ່ອງກັນ ແກໄຂ	ນາກ	ກລາງ	ລນ	
29. ປ. 31' ໂໝ່ສັກໄວຄເອັດສ ເຕັມທີ່ຕັ້ງທົ່ວໜ່ວສັນສຸດຄານສູນນ 12 ເບຕ						✓	✓			
30. ສສ. ຂອມຄິດຍານແກ້ເອັດສ ຂ່າຍ ວິຊຍັດວຽກຂ່າຍໄວຄໃຫ້ກັນ ຄນໄທຍ						✓	✓			
31. ໄຄອານຳໆາໆນພິດມີມູນປ່າຍໄວຄ ເອັດສ					✓		✓			
32. ໄກບໝນມູນປ່າຍເອັດສອັກ 2 ເກຍ ທັງໆ	✓		✓			✓		✓		
33. ທຸນຸ່ມສາວໄທຢັ້ງຕົວໄວຄເອັດສ						✓	✓			
34. ພມ "ເອັດສ" ລະບາຄໜັກ ຢູ່ໄວມໄດ້ນາກກວ່າ ແນຊອ		✓	✓						✓	
35. "ເອັດສ" ໃນຄວາມຄິດຄ່ານິ້ງ ຂອງທີ່ງບໍລິການ			✓			✓		✓		
36. ເຄືອນໂຄກຈະເກີດມັກສູງສູງ ທາກເອັດສຮ່ວມາຄເນົາເອເຊີຍ						✓	✓			✓
37. ປຮັນຄອງນາ ສຣ. 6 ລ້ານນາທ		✓					✓			✓
38. ເອັດສ (ອີກທີ)						✓	✓		✓	
39. ຕິ່ນເອັດສ່າມື້ອຸງຍາງ ນາເລີ່ມ ຢືນຍາງດີນວາຄາຕີ່ວັນ					✓			✓		
40. ນ້ອນຂ້ອມູອແກ່ເຕີກຄູກຄົງ							✓	✓		

การหาค่าทั่วไปสาร	เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเม็ดสีด้านค่าง ๆ						ตัวกลาง		
	อาการของโรค	การติดต่อ	การคันหนูป่วย	ผลกระทบเศรษฐกิจ	ผลกระทบสังคม	การมีส่วนร่วมแก้ไข	บวก	กลาง	ลบ
41. รพ. บางรักไม่ใช่ศูนย์ฯ เม็ดสี						✓			✓
42. ศูนย์ปืนลับเหล็ก เป็นติด เม็ดสี			✓						✓
43. ศูนย์บุกค่าทางปลดปล่อยเม็ดสี หนองเตือนอย่างไรส่าส่อนอึก					✓			✓	
44. พบวิธีครัวๆ "เม็ดสี" ได้ จากน้ำลายสะทวกกว่า เจาะเดือด			✓			✓	✓		
45. ล่าทุนงค์ "นางพ้าจำลอง" หัวใจโรคเม็ดสีระบาด					✓	✓		✓	
46. สมมาตร ทรงยัน บรรยาย เรื่องเม็ดสี						✓	✓	✓	
47. หมอนางแบบดังเป็นเม็ดสี ขยายตัวครึ่งละห้าพัน		✓			✓	✓			✓
48. ก้าวเป็นโรคเม็ดสี	✓								✓
49. หนองบันไม่เคยเอี่ยว นางแบบเม็ดสี สม. หัวใจ ค่างชาติมีโอกาสติดเชื้อ					✓				✓
50. นางแบบมีเพศสัมพันธ์กับชาย ไปเรื่อย ทั้ง ๆ ที่ເຫຼວມเป็น เม็ดสี					✓				✓

การหาข่าวสาร	เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเมือคส์ด้านต่าง ๆ						ทิศทาง		
	อาการของโรค	การติดต่อ	การค้นพบผู้ป่วย	ผลกระทบเศรษฐกิจ	ผลกระทบสังคม	การม้องแก้ไข	บวก	กลาง	ลบ
1. พมส่งสัญญาโรคเมือคส์ในเรือนจำ			✓			✓			✓
2. สุนย์อุดรธานีจดกโรคเมือคส์			✓			✓	✓		
3. พมอธ 2 ค้นโรคเมือคส์เกย์ตุ๊กๆ	✓		✓			✓	✓		
4. ม้องแก้ไข "โรคเมือคส์" ได้อย่างไร ภัยที่กลั้งมาถึง						✓	✓		
5. ตั้งกรรมการคิดความเมือคส์ใกล้ชิด						✓	✓		
6. ขอเงิน 43 ล้านด้านโรคเมือคส์			✓			✓	✓		
7. แอมควรจาร์โรคเมือคส์อยู่ในห้อง						✓		✓	
8. ให้อธิบายใช้ถุงต่อค้านม้องแก้ไขเมือคส์						✓		✓	
9. ต่อจุ่รตะวังเมือคส์	✓								✓
10. ศูนย์ต่อค้านโรคเมือคส์เริ่มก่อเรียบ						✓	✓		
11. ไครสมสุ่กเมือคส์เช็คเลือดค่าน			✓			✓			✓
12. บันนาบันเมือคส์	✓					✓			✓
13. แยกยาโรคเมือคส์						✓	✓		
14. สิงที่โรคเมือคส์ยอมแพ้						✓	✓		
15. เศษโรคเมือคส์		✓	✓			✓			✓
16. สธ. วางแผนสร้างโรคเมือคส์ใหม่เน้นหนักวางแผนครอบครัว	✓					✓	✓		

การพำนักทั่วข้ำสภาร	เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องไวค เอคส์ค่านค่าง ๆ						พิศภาง		
	อาการ ของไวค	การ ติดต่อ	การค้นพบ ผู้ป่วย	ผลทาง เศรษฐกิจ	ผลทาง สังคม	การบูรณาภิญ แก้ไข	บวก	กลาง	ลบ
17. ยกที่ 1 คำยักษัยสังเคราะห์ เอคส์ในสหรัฐ	✓					✓			✓
18. เชียงใหม่เกย์เพียน พระเมร คัวย อุยครัวเจือคพัวเอคส์					✓	✓			✓
19. นางแบบสาวเลือกมาดูเอคส์					✓			✓	
20. ไวค เอคส์ในวัสดุ					✓				✓
21. นางแบบอีออด้า น.ส. สปัน					✓				✓
22. เจ้าฟ้อคูกินเม่แจก "ถุงยาง" หลิกคล่อง เปริมภักดิเอคส์						✓			✓
23. ชาดカラวนนางแบบสาวข้อ พิสูจน์จรรยาแพทย์- จรรยาบรรมพิ					✓			✓	
24. คร. เกย์ ยันไม่ไปครัว เลือคพัวช้าร้อยสปัน	✓				✓				✓
25. แกรน เอ็กซ์ ค้านเอคส์						✓		✓	
26. ม้องกันวงใน สงเคราะห์ เอคส์ในสหรัฐ เมริกา	✓					✓			✓
27. จำลองโควิดหวงห้าแท้ด ติง ผู้ค้านเอคส์					✓	✓	✓		
28. สภาสคธฯ จับกุมบัญมันเป็น สื่อรับรองก์ไวค เอคส์						✓	✓		

การพากหัวข่าวสาร	เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องโรคเอดส์ค้านค้าง ๆ						ჩีฟหาง		
	อาการ ของโรค	การ ติดต่อ	การคันหน บุ้งป่วย	ผลทาง เมรุยูริจ	ผลทาง สังคม	การป้องกัน แก้ไข	บวก	กลาง	ลบ
29. ปี 31' ใหม่ล่าสุดโรคเอดส์ เป็นที่ตั้งห้องชันสูตรความรู้นี้ 12 เบต						✓	✓		
30. ผส. ขอผลิตยาแก้เอดส์ ช่วย รักษาไวรัสเอดส์ให้กับ คนไทย						✓	✓		
31. โควาน่าจุนพิมมือป่วยไทย เอดส์					✓		✓		
32. ไทยพบบุ้งป่วยเอดส์อีก 2 คน ต่อๆ	✓		✓			✓		✓	
33. ทุ่มส่วนไทยตื่นตัวเอดส์						✓	✓		
34. พม "เอดส์" ระบาดหนัก ญี่ปุ่นได้มากกว่า เที่ยว	✓	✓							✓
35. "เอดส์" ในความติดค่ามีง ของหญิงบริการ		✓			✓			✓	
36. เดือนโลกจะเปิดมังสวิฐ หากเอดส์ระบาดเข้าເອເຊີຍ					✓	✓			✓
37. ปรับลดคงบฯ สธ. 6 ล้านบาท						✓			✓
38. เอดส์ (อีกที)					✓	✓		✓	
39. ศัลยเอดส์รุ่นรือดุงยาง นาเล็บ ขึ้นยางตินราคาดีขึ้น			✓	✓			✓		
40. น้อนข้อมูลแก่เด็กกลุ่ครึ่ง						✓	✓		

การวิเคราะห์ของผู้ทรงทัศนคติที่ 2

การพิจารณาข่าวสาร	เนื้อหาสาระที่เน้นถึงเรื่องไroc เอคส์ค้านค้าง ๆ						ทิศทาง		
	อาการของโรค	การติดต่อ	การคันหนูป่วย	ผลทางเศรษฐกิจ	ผลทางสังคม	การมีของกันแก่ไข	บวก	กลาง	ลบ
41. รพ. นางรักในไทยศิคราช เอคส์						✓			✓
42. ศิลปินส์หนบ เลส เมียนพิด เอคส์			✓					✓	
43. ชีคุณภาพอาหารปลดปล่อยเอคส์ หน้อเดือนอย่าส่าส่อนอีก				✓				✓	
44. พนวิธิราษฎร์ "เอคส์" ได้จากน้ำลายสะคูกกว่า เจาะเลือด			✓				✓		
45. ลักษณะ "นางฟ้าจำลอง" หัวไนโรค เอคส์ระนาค				✓	✓		✓		
46. สมมาคร ทร้อย บรรยายเรื่องเอคส์					✓		✓	✓	
47. พนนางแบบดังเบ็นเอคส์ นายด้วกรังละหมาด			✓		✓	✓		✓	
48. กลัวเบ็นโรค เอคส์	✓							✓	
49. หนอขันไม่เคยเอ่ยชื่อ นางแบบเอคส์ สธ. หัว				✓				✓	
50. นางแบบมีเหเศสันพันธ์กับชาบไปเรื่อย ทั้ง ๆ ที่เธอเป็นเอคส์				✓				✓	

ประวัติย่อ เรียน

นางสาวสิริวิมล ชาญเวชช์ เกิดเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2509 จบการศึกษา
ระดับมัธยมปลายจากโรงเรียนศรีวิทยา เมื่อปีการศึกษา 2526 สำเร็จการศึกษาระดับ^{ปริญญาตรี} ภาควิชาการสื่อสารมวลชน (วิทยุและโทรทัศน์) จากคณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2530 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีเดียวกัน จนจบ
การศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต ในปีการศึกษา 2532